

Bloedverloochening, Bloedschande en Rassenvermenging.

Overgenomen uit Bloed en Mythe als Levenswet. Door. P.E.
Keuchenius

door PF v.d Meer jr.

Dit is uitgave no. 879 van het Lage Landen Leerhuis 15-09-2015

www.pentahof.nl

Bloedverloochening en rasvermenging

overgenomen uit: Bloed en Mythe als levenswet. Door P E. Keuchenius

In zijn brief aan de Galaten schrijft Paulus: “Want wij zijn allen kinderen Gods door het geloof in Jezus Christus; daarin is noch Jood noch Griek, daarin is noch dienstbare noch vrije.” (Gal. 3:27,29). Dit Paulinische dogma der bloedverloochening is verderfelijk geworden, omdat zij de goddelijke natuur voor onnatuur verklaarde. Het wezen der rasverschillen is immers een bovenmenselijke ordening. De roomse kerk is in haar toepassing van dit dogma zo ver gegaan, dat zij geen andere bindingen dan die van het geloof der heilige kerk erkennen wil. Zij weet in dit opzicht van geen toegeven. Ieder “gemengd” huwelijk tussen katholiek en niet-katholiek van hetzelfde bloed, wordt door de kerk niet erkend en met concubinaat gelijkgesteld. Zij staat zelfs in dit geval aan den katholiek toe om ieder ogenblik het burgerlijk huwelijk door echtscheiding te doen ontbinden. Het roomse huwelijkssacrament heeft echter tegen de echtverbintenis van een katholieken volbloed Nederlander met een katholieke negerin geheel geen bedenkingen, omdat alle kinderen in de universele roomsen godsstaat toch allemaal gelijk zijn en de eenheid des geloofs boven de heiligheid des bloeds gaat. Daarmee heeft de pauskerk de eeuwige levensbron van den mens, het bloed vergiftigd en de rasverschillen nietig verklaard. “De kerk van Rome heeft overal haar invloed daarvoor gebruikt om de rassengrenzen te niet te doen. Zij veracht de afstamming en verlangt slechts gehoorzaamheid aan de geboden der alleenzaligmakende kerk. Daarin ligt het geheim van den weerstand van Rome tegen alle nationale bewegingen. In tegenstelling tot het volkse ideaal, houdt zij haar wereldheerschappij staande en is hierin de echte erfgenaam van het Romeinse wereldrijk,” aldus schreef de Amerikaanse rassenbioloog Madison Grant.

Onder de gelijkmakende beginselen der kerk werd in Spanje het verbod van gemengde huwelijken van Gotghen met Mooren of met bastaarden, welke eerst bij doodstraf verboden waren, door de Westgotischen koning Leowigild (568-586) opgeheven. Ook door Chlodowig koning der Franken werd alle

Rassenvermenging

bestaande ongelijkheid tussen Franken en hun onderworpenen opgeheven, zodra hij tot het christendom bekeerd was.

Intussen zijn de protestante kerken in hun opvattingen omtrent het “gemengde” huwelijk en de rassenvermenging geen haar beter dan de roomse kerk. De dominees beijveren zich, vanwege het niet overeenstemmen der zielen, om het huwelijk tussen volbloed Nederlanders, waarvan de een Nederlands Hervormd is en de ander een lid der Gereformeerde Kerk, ten stelligste te ontraden. Het bloed speelt geen rol meer, maar alleen op de ziel moet worden gelet. Hoe het met die ziel gesteld is, dat hangt niet af van het bloed, maar dat is een zaak van doop en aanneming. Ook volgens de protestantse kerken is er meer zielenharmonie tussen een volbloed Nederlander van Gereformeerde confessie en een eveneens Gereformeerde Papoease koppensnellersdochter, dan tussen een blond, zich minnend jong mensenpaar, waarvan de een Hervormd is en de ander niet.

De kruistochten, de gewelddadige bekeringen, de kettervervolgingen en de door de pauskerk ontketende godsdienstoorlogen vormen de voornaamste oorzaak, waardoor deze kerk de ontnoordsing van Europa heeft bevorderd. Het is het gruwelijkste historische feit, dat men moet vaststellen, dat er geen kerk op de gehele wereld bestaat, die moedwillig zoveel smart en ellende onder de mensen heeft gebracht. Geen enkele andere oorzaak heeft zoveel menselijk geluk verwoest en zoveel stromen bloed doen vloeien als de christelijke naastenliefde van de roomse kerk.

Onze kerken stellen geen belang in het schone lichaam, omdat volgens haar dogma's het vlees vol zonde is en aanleiding geeft tot ongerechtigheid. Uit geestelijk oogpunt – en in onze samenleving wordt alles ‘geestelijk’ gewaardeerd – doet het er niet toe of het lichaam verkwijnt door erfelijke ziekten en kwalen, dan wel ontaardt door rassenschennis. De kerken zijn de ijverigste propagandisten voor bloedvermenging met Joden en kleurlingen en hebben een afkeer van lichaamskultuur; alsof God geen welgevallen zou hebben in mensen met lichaamsschoonheid.

Het lichamelijke is bovendien nog in ander opzicht verwerpelijk; het is n.l. een beletsel voor het universeel humanistische ideaal. Het staat de mensengelijkheid en wereldverbodering in de weg, omdat het de uiterlijke verschillen tussen de volken op de voorgrond plaatst. Door het lichaam wordt

Rassenvermenging

het mensdom verdeeld, maar de alles overheersende geest vormt juist het verenigende element tussen de rassen en volken.

De christelijke leer heeft door haar overschatting van de geest en door het geloof, waarbinnen noch Griek noch Jood is, tot de grondslag der menselijke gemeenschap te maken, vele Germaanse idealen vernietigd. Haar meest verwoestende uitwerking bestond echter daarin, dat zij de banden des bloeds heeft doorgesneden. Van stonde af aan was alle levensgemeenschap van stam, sibbe en volk van geen belang meer. Volksverbondenheid en volksmin verloren hun ideeëlen zin, omdat de bloedbanden niet meer geheiligd waren, maar zondige waarden, want in het vlees gegrond.

Volksmin, vaderlandsliefde, eergevoel, moed, trouw, offerzin, rasbewustzijn en andere subjectieve eigenschappen kwamen nu in het gedrang, want zij hadden geen objectieve waarde.

Lichaam en geest, zinnenwereld en geesteswereld, hebben een gemeenschappelijke oergrond in het bloed en gehoorzamen aan de eeuwige wetten des bloeds. In het bloed zijn de lichamelijke en geestelijke eigenschappen van enkeling en volksgemeenschap vastgelegd. Het bloed is eeuwige psychofysische gestalte; het lichaam en het zinnelijke waarneembare is het bloeduiterlijk, de geest is het bloedinnerlijk, de niet tastbare openbaringsvorm van het bloed. Niet de Syrisch-Mozaische cosmonogie, noch de kerkelijke dogma's of de scholastische en idealistische wijsgerige stelsels, zijn oergedachten Gods, maar juist de bloedgemeenschappen, de volken en rassen met hun karakterwaarden. Wij willen niet meer iets anders zijn; wij willen ons eigen lot en dat is ons bloed zijn. Dit betekent voor ons niet een bastaardmens van onbekende afstamming, als werktuig van een wezensvreemde kultuurgeest, maar als een mens van Duitschen bloed en geest.

Ieder individu, iedere bloedgemeenschap en dientengevolge ook ieder ras, heeft vanwege de voor hem of haar karakteristieke organische dispositie ook een eigen bewustzijnsstructuur en een eigen waarderingsgrondslag, die het persoonlijk kenmerk vormen van zijn of haar bewustzijn en kenvermogen en waarin dan ook de kiem schuilt voor elke kulturelen scheppingsstijl.

Rassenvermenging

“Bloed is een bijzonder sap,” was een opmerking die Mephisto tegenover Faust maakte. Het bloed geeft aan de mens een persoonlijke gestalte en innerlijke ordening. Het leven van de enkeling evengoed als het leven van een bloeddom vormt een evenwichtige, organische afgeslotenheid, die een eigen levensstijl heeft, welke aan de richtende krachten in het bloed moeten worden toegeschreven.

Rembrandt kon waardering hebben voor de Oosterling, de neger of de Jood, die hem voor zijn kunst inspireerden, juist omdat zij van een vreemde wereld kwamen, waar hij zichzelf tegenover geplaatst voelde. De dwaasheid om in de Moor of de Jood een gelijke, een Nederlander te zien, zou in hem niet zijn opgekomen. Wij moeten het vreemde niet in ons opnemen of zelf daarin opgaan, maar het als vreemd blijven beschouwen. Een nieuwe volkse en kulturele opbouw is niet met behulp van bloedvreemden te bereiken, maar alleen met de krachten die in onszelf zijn. Rasvreemden kunnen wel kulturele waarden van het Nederlandse genie nabootsen, maar nimmer oorspronkelijk werk scheppen. Evenals de geslachtsdrift een natuurdrang is die nieuw leven schept, zo is ook het scheppen van cultuurwaarden een natuurdrang. Niemand zal verwachten, dat uit de paringsdrift van een Jood ooit een Germaans wezen geboren wordt, omdat zulks in strijd is met de onvergankelijke wetten der natuur. Zo strijdt het evenzeer met de goddelijke natuurwetten te denken, dat uit de geestelijke teeltdrift van een Jood een cultuurwerk van Germaans-Nederlands karakter zal kunnen ontstaan.

Het zal de taak zijn van de overheid om niet slechts het Noordse rasbewustzijn in ons volk wakker te roepen, maar bovendien aan alle rasschending in ons volk met alle gestrengheid een einde te maken. Ook Hitler is van de aanvang af doordrongen geweest van de eeuwige waarde van het bloed voor het leven van een volk en heeft ingezien, dat het verwaarlozen of niet erkennen van het rassenprobleem de diepste en laatste oorzaak was van de ondergang van Duitsland. “Doordat het oude rijk aan de vraag van het behoud der rassische grondslagen van ons volksdom achteloos voorbij ging, minachtte het ook het enige recht, dat op deze wereld leven geeft. Volken die zich bastaarderen of laten bastaarderen, zondigen tegen de wil der Eeuwige Voorzienigheid; en hun door een sterker volk veroorzaakte ondergang is geen onrecht, dat hun ten deel valt, maar het herstel van recht. Als een volk de hem door de natuur gegeven en in zijn bloed wortelende eigenschappen van zijn

Rassenvermenging

wezen niet meer achten wil, heeft het geen recht meer zich te beklagen over het verlies van zijn aardse bestaan. ”

Hitler heeft de weg naar een hogere Duitse mens op de volgende wijze onder woorden gebracht: “Er is slechts één heiligst mensenrecht en dit recht is de heiligste verplichting, n.l. daarvoor te zorgen, dat het bloed rein gehouden wordt, om door bewaring van het beste mensdom, de mogelijkheid te geven van een edeler ontwikkeling van dit wezen. Een volkse staat moet daarom in de eerste plaats het huwelijk uit het niveau van een blijvende rassenschande opheffen om het de wijding te geven van die instelling, die geroepen is om evenbeelden van God te verwekken en niet misgeboorten tussen mens en aap.”

Wij kennen bij onze huisdieren, duiven, paarden, hoenders, honden, enz. alle mogelijke rassen. Het merkwaardige is zelfs, dat men als volslagen leek in staat is om zonder meer de bloedreinheid van een dier te onderkennen. Dit is alleen mogelijk, omdat in een rasdier iets tot uitdrukking komt, dat de bastaard niet heeft, iets, dat hij zou willen noemen zijn adeldom. De straathond of elke andere bastaard mag nog zozeer op een bepaald hondenras gelijken, hij is daarvan onmiddellijk door een merkbare disharmonie in gestalte, houding en uitdrukking van de kop te onderscheiden. Het mag wonderlijk schijnen maar niettemin is het toch waar, dat ook bij de mens de zuiverheid van ras door een adeldom, welke zich in het gehele wezen openbaart, te onderscheiden is.

De natuur waakt tegen verbastering. In de plantenwereld bestaan de meest wonderlijke inrichtingen om ongewenste kruisingen tegen te gaan en edelbevruchting in de hand te werken en dezelfde tendenzen zijn eveneens in de dierenwereld aan te treffen. De kruising tussen niet verwante soorten leidt tot ontarding. Dat is de reden waarom de natuur bastaardering tegengaat en de bastaard niet door haar begunstigd wordt. De bastaard is wat zijn eigenschappen betreft, een onuitgebalanceerd wezen, vaak veel minder vruchtbaar en soms zelfs volkomen steriel, zoals bij het kruisingsproduct van paard en ezel.

Het voortbestaan van een volk is afhankelijk van het voortbestaan van zijn rassische substantie. In de geschiedenis zijn de bloedreine volken altijd het krachtigst gebleken. Voortgezette bastaardering doet een volk in een toestand

Rassenvermenging

vervallen van geestelijke en politieke onmacht. Bij kruising tussen bloedvreemde rassen wordt de organische harmonie en daarmee ook het psychische evenwicht verstoord. Zij doet de specifieke eigenschappen van beide rassen door verzwakking en nivellering verloren gaan. De kruising is noch voor het superieure, noch voor het inferieure ras een voordeel, omdat bij beiden de adel verloren gaat. Zien wij naar de Zuidamerikaanse staten, allemaal rasloze mestiezenstaten met een bevolking ontstaan uit de bloedvermenging van Spanjaarden, Portugezen met Indianen, negers, Joden en Chinezen. Hetgeen deze volken aan algemene cultuurwaarden hebben voortgebracht is bitter weinig.

De Voorzienigheid heeft de aarde met reine mensenrassen bevolkt en de bastaard niet gewild en daarom is de bloedvermenging een zonde tegen Gods leiding en tegen de heilige wetten. “De zonde tegen bloed en ras is de erfzonde dezer wereld en het einde van een zich daaraan gevende mensheid,” schreef Hitler.

In onze kerken wordt het huwelijk als een sacrament beschouwd, maar de gehuldigde opvattingen omtrent dit huwelijk zijn allesbehalve sacraal, want dan zouden zij de echt tussen rasvreemden als onzedelijk en als een ontheiliging moeten verwerpen, omdat de vernietiging van het rasbloed nimmer de bedoeling van de Schepper kan zijn geweest. Men zal eindelijk eens moeten inzien, dat ook het bloed een sacrament is en dat daarom het huwelijk boven de mogelijkheid ener rassenschande moet worden verheven. De mens is op deze planeet niet als een eenheidsmens neergezet en daarom kan de rassenbrei-mens nimmer als het ideaal der schepping zijn bedoeld. Ook bij ons moeten de christelijke kerken, willen zij niet in haar taak tegenover de volksgemeenschap te kort schieten, er toe medewerken, dat het huwelijk weer volgens de zin onzer Germaanse voorouders, als een heilige plicht tegenover de bloedgemeenschap wordt opgevat. Het moet niet het ideaal onzer vrouwen zijn om volgens de Liguorische moraalleer of de Talmoed een slaafs bedriefje te zijn en zich naar het goeddunken van de man te laten misbruiken, maar het moet, zoals Darre zegt, haar trots wezen, om evenals de Germaanse vrouw, stammoeder te zijn van een edel geslacht en aan een edelen zoon de bevestiging te zien van haar eigen waarde.

Volgens de christelijke ethiek van de geleerden is het streven naar de teelt van bloedreine, gezonde nakomelingen en zijn alle afweermaatregelen tegen

Rassenvermenging

ontaarding te veroordelen. Als eenmaal driekwart der Nederlanders uit vernegerde of gepigmenteerde wellustelingen, dan wel drankzuchtige, gebochelde lamzakken en imbecielen bestaat en onze cultuur maar christelijk blijft, dan is de zaak goed, want ze beantwoordt aan Gods leiding. Welnu, wij zijn reeds hard op weg naar zo'n paradijs. Alleen is het niet duidelijk, wat zulke christelijke voorlichters nog denken te bereiken met zo'n leger van decadenten; hoe het mogelijk zal zijn zo'n massa van wellustige woestelingen en impotenten nog zedelijk te verheffen en bruikbaar te maken voor de harde arbeid op de akkers en in de polders, dan wel voor de verdediging des vaderlands.

